

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna a soudkyň Michaely Bejčkové a Daniely Zemanové v právní věci žalobce: **Ing. F. B.**, zast. Mgr. Bc. Ivem Nejezchlebem, advokátem se sídlem Joštova 138/4, Brno, proti žalovanému: **Zeměměřický a katastrální inspektorát v Brně**, se sídlem Moravské nám. 1/1, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 4. 2015, sp. zn. ZKI BR-O-27/232/2015, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 20. 6. 2017, čj. 29 A 91/2015-70,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] V této věci řeší NSS spor mezi žalobcem a žalovaným o výklad § 36 zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon). Konkrétně jde o možnost správního orgánu opravit chybu v katastrálním operátu podle zmíněného zákona.

[2] Žalobce podal návrh na opravu chyby v katastrálním operátu spočívající v nesprávné výměře parcely č. st. X v katastrálním území Moravské Budějovice. Žalobce se domáhal opravy výměry z 85 m^2 na 86 m^2. K žádosti žalobce přiložil výpis z katastru nemovitostí k 1. 8. 2001 a informaci o pozemku k 17. 9. 2014, kterou stáhl z webové aplikace „Nahlížení do KN“.

[3] Správní orgány návrhu na opravu chyby nevyhověly. Uvedly, že změna výměry dotčeného pozemku proběhla v letech 2002–2004 v rámci obnovy katastrálního operátu přepracováním souboru geodetických informací, kdy se katastrální mapa převedla z grafické formy do formy grafického počítačového souboru – tzn. do digitální verze. Prvotní geometrické a polohové určení hranic žalobcova pozemku bylo dáno měřením zachyceným na polním náčrtu z roku 1949. Změna výměry byla provedena pouze přepočtením souřadnic lomových bodů, po kterém výměra vykazuje po zaokrouhlení údaj 85 m^2. Nadto před vyhlášením platnosti byl obnovený katastrální operát vyvěšen k veřejnému nahlédnutí a vlastníci či jiní oprávnění mohli vůči němu uplatnit námitky. Žalobce sice podal proti obsahu obnoveného katastrálního operátu námitku, která se týkala několika nemovitostí, ne však pozemku č. st. X.

[4] Žalobce podal proti rozhodnutí žalovaného žalobu ke krajskému soudu. Krajský soud žalobu zamítl rozsudkem označeným v záhlaví. Ztotožnil se s názorem správních orgánů, že namítaná výměra nepředstavuje chybu v katastrálním operátu ve smyslu § 36 katastrálního zákona. V rozsudku pak dále uvedl, že podle § 50 odst. 2 katastrálního zákona nejsou zpřesněním evidenčních údajů dotčena práva k pozemku. Nadto účelem řízení o opravě chyb v katastrálním operátu je zajistit pořádek ve veřejné evidenci, nejedná se však o rozhodování, kterým by mohlo být zasaženo do vlastnických práv k nemovitostem. Katastrální úřad tak může opravit pouze takové údaje, které jsou chybné z důvodu zřejmého omylu nebo nesprávnosti. To však není tento případ, neboť při opravě katastrálního operátu byly pouze použity přesnější a modernější metody pro výpočet výměry. Projevy vůle vlastníků ohledně umístění bodů hranic pozemku jsou obsaženy v původních listinách, na jejichž základě byl v minulosti proveden zápis do katastru, a na této poloze (a tedy i na vlastnickém právu) se přesnějším přepočtením naměřených údajů nic nemění.

[5] Kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení rozsudku krajského soudu. Stěžovatel nadále trvá na svém závěru, že změnou výměry jeho pozemku bylo dotčeno jeho právo vlastnit tuto nemovitost v takovém rozsahu, v jakém ji nabyl jako dědic. Namítá také nepřezkoumatelnost rozsudku, neboť krajský soud se touto námitkou nezabýval a tím porušil povinnost své rozhodnutí řádně odůvodnit.

[6] Žalovaný odkázal na vyjádření podané v řízení před krajským soudem.

[7] Kasační stížnost není důvodná.

[8] NSS se nejprve zabýval nepřezkoumatelností rozsudku krajského soudu, která podle stěžovatele spočívá v nedostatečném odůvodnění [kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.]. Povinnost soudů svá rozhodnutí řádně odůvodnit je jedním ze základních principů práva na spravedlivý proces (čl. 36 odst. 1 Listiny), který zároveň slouží jako prostředek vyloučení libovůle při soudním rozhodování. Soud se musí vypořádat s námitkami uplatněnými účastníky řízení, a to způsobem odpovídajícím míře jejich závažnosti. Není však porušením práva na spravedlivý proces, jestliže „*obecné soudy nebudují vlastní závěry na podrobné oponentuře (a vyvracení) jednotlivě vznesených námitek, pakliže proti nim staví vlastní ucelený argumentační systém, který logicky a v právu rozumně vyloží tak, že podpora správnosti jejich závěrů je sama o sobě dostatečná*“ [viz nález Ústavního

soudu ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08, bod 68, a navazující judikaturu NSS]. Odůvodnění napadeného rozsudku splňuje veškeré uvedené ústavní požadavky. Krajský soud se vypořádal s žalobními námitkami srozumitelně a dostatečně. Nelze mu vytýkat, že se nevěnoval zvlášť každému z mnoha dílčích argumentů, který stěžovatel před krajským soudem vznesl. Argumentace krajského soudu jako celek jasně a přesvědčivě dospívá k závěru, že pro postup podle § 36 katastrálního zákona v tomto případě nebylo místo a že se v této věci nejednalo o nezákonné odnětí vlastnického práva žalobci k 1 m^2 jeho nemovitosti.

[9] Stěžovatel krajskému soudu vytýká také to, že rozhodoval ve složení, proti kterému opakovaně uplatnil námitku podjatosti. NSS k tomu dodává, že jde vesměs o námitky nedůvodné. Navíc v nynějším případě šlo i o námitku opožděnou o více než dva měsíce, jak správně v rozsudku vysvětlil krajský soud (což stěžovatel nijak nezpochybňuje). Nejde ani o případ zmatečnosti řízení před soudem spočívající v tom, že ve věci rozhodoval vyloučený soudce [kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. c) s. ř. s.]: stěžovateli se již mnohokrát dostalo od NSS informace, že důvody vyloučení soudce nejsou dány jen proto, že se stěžovateli nelíbí postup soudce v jiných, byť souvisejících věcech (viz takto § 8 odst. 1, poslední věta s. ř. s.). NSS k tomu jen dodává, že opakované a paušální námitky podjatosti, které stěžovatel v této i jiných věcech uplatňuje (např. věci vedené pod sp. zn. Nao 227/2016, Nao 237/2016, Nao 255/2016, v této věci konkrétně Nao 270/2017, atp.), mohou mít charakter zneužití procesního práva (srov. k tomu obecně usnesení NSS ze dne 28. 3. 2017, čj. Nao 122/2017-136).

[10] NSS konečně stručně posoudil správnost závěru krajského soudu, podle něhož v této věci nebyly dány zákonné podmínky pro postup podle § 36 katastrálního zákona. Podle § 36 odst. 1 *na písemný návrh vlastníka nebo jiného oprávněného nebo i bez návrhu opraví katastrální úřad chybné údaje katastru, které vznikly a) zřejmým omylem při vedení a obnově katastru, b) nepřesností při podrobném měření, zobrazení předmětu měření v katastrální mapě a při výpočtu výměr parcel, pokud byly překročeny mezní odchylky stanovené prováděcím právním předpisem*.

[11] NSS se ztotožňuje s argumentací krajského soudu. Nelze postupovat podle § 36 katastrálního zákona, pokud byly změny výměr dotčených pozemků na hodnoty, které jsou dnes evidovány, provedeny na základě polního náčrtu z roku 1949 a stávající operát z roku 2004 takto vytyčené hodnoty převzal. Jediná změna, která byla provedena, bylo převedení mapy do digitální verze. Jak již stěžovateli vysvětlily správní orgány i soud, hranice jeho pozemku se neposunula a jeho skutečná plocha se nijak nezměnila. Správní orgány při vyhotovení stávajícího operátu z roku 2004 vycházely z údajů a listin založených v předchozím operátu, údaje tam uvedené pouze přepočítaly a upřesnily jejich hodnotu za použití modernějších výpočetních metod. Stěžovatel však stále požívá vlastnické právo ke stejně velkému pozemku jako před opravou katastrálního operátu.

[12] Jak krajský soud správně uvedl, podstatou stěžovatelových námitek je spor o vlastnické právo k části pozemků (včetně otázky přesného vytyčení hranice mezi pozemky), takový spor ovšem náleží do kompetence soudu v občanském soudním řízení.

Není proto pravda, že správní soudy připravily stěžovatele o přístup k ochraně jeho tvrzeného vlastnického práva: k tomu slouží žaloba v civilním soudnictví.

[13] NSS zdůrazňuje, že institut opravy chybných údajů katastru „*v žádném případě neslouží a ani nemůže sloužit k řešení sporů ohledně existence právních vztahů k nemovitostem. Při opravě chybného údaje katastrální úřad nemůže fakticky nalézat právo, tedy posuzovat, za jakých podmínek práva vznikají, zanikají, mění se jejich obsah, přecházejí na jiné osoby apod. To přísluší pouze soudům v občanskoprávním řízení. Proto katastrální úřad může v řízení o opravě chyby v katastru činit jen základní a jednoduché právní úvahy vycházející z obsahu jím zkoumaných listin a* nemůže řešit sporné právní otázky spočívající např. v posouzení, kdo je vlastníkem konkrétní nemovitosti či jaký je skutečný průběh hranice mezi pozemky. *Rozhodnout konečným způsobem ve sporu o právním vztahu k nemovitosti může pouze obecný soud v nalézacím řízení, nikoli katastrální úřad cestou opravy chyby v katastrálním operátu*“ (Bláhová, I., komentář k § 36, in: Katastrální zákon. Komentář. Wolters Kluwer 2015, zvýraznění doplnil NSS, obdobně též krajským soudem správně citované rozsudky NSS ze dne 13. 3. 2013, čj. 7 As 187/2012-31, či ze dne 24. 4. 2013, čj. 7 As 131/2012-32, č. 2902/2013 Sb. NSS).

[14] NSS proto zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou podle § 110 odst. 1 s. ř. s., poslední věty.

[15] O náhradě nákladů řízení rozhodl NSS v souladu s § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení; žalovanému v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nevznikly, proto mu NSS náhradu nákladů nepřiznal. Stěžovateli byl v řízení o kasační stížnosti ustanoven advokát, který však neposkytl stěžovateli žádný úkon právní služby, a proto mu nenáleží odměna za zastupování.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. února 2018

Zdeněk Kühn
předseda senátu